

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601
тел.: (044) 256-03-33, факс: (044) 253-64-04
сайт: www.mvs.gov.ua
код згідно з ЄДРПОУ 00032684

Верховна Рада України
Комітет з питань
правоохоронної діяльності

від _____ 20__ р. № _____

Про опрацювання проєкту Закону

Міністерство внутрішніх справ України в межах компетенції опрацювало проєкт Закону України від 13 липня 2021 року (реєстр. № 5708) «Про право на цивільну вогнепальну зброю», поданий до Верховної Ради України народними депутатами України Фрісом І. П., Юнаковим І. С., Бужанським М. А та іншими (далі – проєкт Закону), надісланий на опрацювання Комітетом Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності листом від 02 липня 2021 року № 04-27/3-2021/218449.

За результатами опрацювання повідомляємо, що проєкт Закону підтримується за умови врахування наступних пропозицій та зауважень.

В абзаці другому преамбули проєкту Закону йдеться про те, що його вимоги не поширюються на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів у Збройних Силах України, військових формуваннях, створених відповідно до законодавства України, в органах та навчальних закладах Служби безпеки України та Міністерстві внутрішніх справ України.

Зауважуємо, що зазначений перелік органів державної влади є неповним, що може викликати неоднозначне застосування положень зазначеного проєкту Закону в разі його прийняття Верховною Радою України.

З метою більш повного визначення переліку органів державної влади, на які не розповсюджується дія зазначеного проєкту Закону, пропонуємо викласти абзац другий преамбули в такій редакції:

«Вимоги цього Закону не поширюються на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів в органах державної влади, Збройних

Підписувач Драп'ятий Богдан Євгенович
Сертифікат 5FBV77F7B650371D040000022E400001FE00100

МВС України
№39121/3/38-2021 від 25.08.2021

564589

Силах України, інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях, правоохоронних та розвідувальних органах, державних органах спеціального призначення з правоохоронними функціями, оборонно-промислового комплексу України, які входять до сектору безпеки і оборони відповідно до Закону України «Про Національну безпеку України».

З питання визначення термінів та понять, передбачених статтею 1 проєкту Закону, повідомляємо таке.

Проєкт Закону пропонує надати визначення терміну «вихолощена зброя», під яким розуміється зброя, що імітує постріл з вогнепальної зброї, виготовлена шляхом спеціального пристосування конструкції вогнепальної зброї до стрільби лише холостими патронами, з яких неможливо зробити постріл снарядом, що здатний уразити ціль.

Пропонуємо викласти зазначений термін у такій редакції:

«вихолощена зброя – зброя, виготовлена шляхом спеціального пристосування конструкції стрілецької вогнепальної зброї до стрільби лише холостими патронами, з якої неможливо зробити постріл снарядом, що має достатню вражаючу здатність».

Зазначена пропозиція обумовлюється тим, що саме таке визначення передбачене в декількох чинних нормативно-правових актах, наприклад, Порядку придбання, зберігання, перевезення і використання спортивної зброї, боєприпасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2018 року № 1207, або Стандарті Міністерства внутрішніх справ України СОУ 78-19- 005:2011 «Зброя стрілецька вихолощена. Загальні технічні вимоги, вимоги безпеки. Методи контролювання».

У проєкті Закону під терміном «вогнепальна зброя» розуміється будь-яка переносна ствольна зброя, яка призначена для ураження цілей снарядами, що одержують спрямований рух у стволі (за допомогою сили тиску газів, які утворюються в результаті згоряння металевого заряду) та мають достатню кінетичну енергію для ураження цілі, що перебуває на визначеній відстані, за винятком старовинної вогнепальної зброї в незарядженому стані, яка виготовлена до 1899 року включно та не призначена для стрільби патронами з металевими гільзами центрального бою та кільцевого запалення. Достатньою для ураження цілі є кінетична енергія, величина якої на відстані одного метра від дульного зрізу зброї має бути рівна чи більша за $0,5 \text{ Дж/мм}^2$.

Зауважимо, що зазначений термін є запозиченим з Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності (до якого Україна приєдналася на підставі Закону України від 02 квітня 2013 року № 159-VII) (далі – Протокол ООН).

Однак у визначенні вогнепальної зброї для цілей Протоколу ООН згадування про старовинну вогнепальну зброю, яка виготовлена до 1899 року, звільняло її від обмежень, установлених для міждержавного переміщення сучасної вогнепальної зброї.

Тому згадування в терміні «вогнепальна зброя» старовинної вогнепальної зброї, яка виготовлена до 1899 року, формально виключає її з категорії вогнепальної зброї. При цьому проект Закону взагалі не регламентує окремий порядок обігу такої зброї, що створить правову невизначеність у правозастосуванні.

Пропонуємо викласти термін «вогнепальна зброя» в такій редакції:

«вогнепальна зброя – будь-яка переносна ствольна зброя, яка призначена для ураження цілей снарядами, що одержують спрямований рух у стволі (за допомогою сили тиску газів, які утворюються в результаті згоряння металюного заряду) та мають достатню кінетичну енергію для ураження цілі, що перебуває на визначеній відстані. Достатньою для ураження цілі є кінетична енергія, величина якої на відстані одного метра від дульного зрізу зброї має бути рівна чи більша за $0,5 \text{ Дж/мм}^2$;».

У проекті Закону під гладкоствольною короткоствольною вогнепальною зброєю (травматичною) розуміється зброя, спеціально сконструйована та виготовлена або перероблена для стрільби патронами травматичної дії, спорядженими гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металюними снарядами несмертельної дії.

Пропонуємо в цьому терміні слова «зброя, спеціально сконструйована» замінити словами «зброя вітчизняного виробництва, спеціально сконструйована».

Зазначене обумовлюється тим, що допуск на ринок України травматичної зброї імпортного виробництва суттєво ускладнить процес контролю за переміщенням вогнепальної зброї через державний кордон України через конструктивну схожість з нарізною вогнепальною зброєю та можливість її ввезення під виглядом травматичної зброї.

Крім того, у зазначеному терміні і далі за текстом проекту Закону (підпункти 1.5, 1.11 частини першої статті 8, підпункт 1.2 частини першої статті 27, пункт 2, підпункт 7.1 Прикінцевих та перехідних положень) пропонуємо виключити слово «металюними», яке застосовується відносно снарядів, оскільки термін «снаряд» і визначається як «металюний елемент, що вистрілюється зі зброї».

Під терміном «документ на зброю» в проекті Закону розуміється посвідчення власника зброї та інші форми, передбачені цим законом, сформована засобами ведення Єдиного державного реєстру цивільної вогнепальної зброї (далі –Реєстр) візуалізована форма даних та інші форми,

передбачені цим Законом, які підтверджують, що фізична або юридична особа мають право здійснювати обіг зброї.

На наш погляд, форма такого документа повинна бути електронною, а тому пропонуємо викласти зазначений термін у такій редакції:

«документ на зброю – електронний документ (запис), розміщений в Єдиному державному реєстрі вогнепальної зброї, який підтверджує, що фізична або юридична особа має право здійснювати обіг зброї або окремі дії по відношенню до неї;».

Одночасно слід унести зміни до поняття терміну «посвідчення власника зброї», виклавши його в такій редакції:

«посвідчення власника зброї – документ на зброю, який підтверджує, що фізична або юридична особа мають право придбавати, володіти, користуватися і розпоряджатися вогнепальною зброєю відповідної категорії, що зазначена в ньому, бойовими припасами та основними частинами до придбаної зброї. Наявність в реєстрі посвідчення власника зброї підтверджується витягом у формі пластикової картки із захисними елементами встановленого зразка;».

Під терміном «єдиний державний реєстр вогнепальної зброї» розуміється єдина інформаційно-телекомунікаційна система обліку зброї, що призначена для збирання, накопичення, обробки, захисту, обліку та надання інформації про вогнепальну зброю, основні частини до неї, які мають ідентифікаційні номери, про права на вогнепальну зброю, а також про об'єкти та суб'єкти цих прав. Реєстр складається із цивільного та спеціального обліків.

Звертаємо увагу, що, незважаючи на цей термін у тексті проекту Закону, використовується декілька різних назв реєстрів:

Єдиний державний реєстр цивільної зброї (термін «місце постійного зберігання зброї»), пункт 5 частини першої статті 2, назва розділу II, стаття 10);

Єдиний державний реєстр зброї (підпункт 9 пункту 7 розділу «Прикінцеві та перехідні положення»);

Єдиний державний реєстр цивільної вогнепальної зброї термін «документ на зброю», пункт 8 розділу «Прикінцеві та перехідні положення»).

З метою виключення неоднозначного підходу до використання назви реєстру пропонуємо привести її до визначення, наданого у визначенні терміну «Єдиний державний реєстр вогнепальної зброї».

У проекті Закону під терміном «заняття стрільбою (тренування)» розуміється комплекс заходів, що полягає в ознайомленні з правилами безпечного поводження зі зброєю, її матеріальною частиною та правилами користування, а також у разовому або регулярному виконанні вправ зі стрільби з метою навчання, вдосконалення навичок зі стрільби та навичок поводження зі зброєю на стрілецькому тирі або стрільбищі.

Уважаємо за доцільне виключити з назви терміну слово «тренування», оскільки мета процесу заняття стрільбою полягає не лише в безпосередньому

тренуванні, тобто покращенні вже набутих навичок, але і навчанні, під яким розуміється оволодіння особою базовими правилами стрільби, а також участь в спортивних змаганнях, під час яких застосовуються набуті навички.

Одночасно підлягають виключенню слова «тренування» (у різних відмінках та множині) з підпункту 1.2 частини першої статті 32, частин другої та сьомої статті 34, частин першої та п'ятої статті 39, частини першої статті 42, частини другої статті 44 проекту Закону.

Під терміном «зброя» розуміється пристрій або предмет, спеціально виготовлений, конструктивно призначений та технічно придатний для знищення, ураження, ушкодження або заподіяння іншого руйнівного впливу на живі чи неживі об'єкти та цілі, та який не має іншого прямого виробничого чи господарсько-побутового призначення.

Уважаємо за необхідне доповнити зазначений термін після слова «придатний» словами та знаками «(або може бути легко пристосований)», що буде відповідати значенню терміна «вогнепальна зброя», наданому в Протоколі ООН (вогнепальна зброя означає будь-яку переносну ствольну зброю, яка спричинює постріл, призначена або може бути легко пристосована для спричинення пострілу чи прискорення кулі або снаряду за рахунок енергії вибухової речовини, за винятком старовинної вогнепальної зброї або її моделей. Старовинна вогнепальна зброя та її моделі визначаються відповідно до національного законодавства).

У терміні «конструктивно схожі зі зброєю вироби» слова «не вважаються зброєю» пропонуємо замінити словами «не відноситься до зброї», оскільки тлумачення значення слів «не вважаються зброєю» свідчить про те, що за загальним правилом такі вироби є зброєю, але для цілей цього Закону не вважаються нею, що є неправильно.

Термін «короткоствольна (коротка) вогнепальна зброя» слід привести у відповідність до терміну «довгоствольна (довга) зброя», виклавши в такій редакції:

«короткоствольна (коротка) вогнепальна зброя – будь-яка вогнепальна зброя, яка не є довгоствольною (довгою);».

Термін «нейтралізована зброя» пропонуємо викласти в такій редакції:

«нейтралізована зброя (музейна зброя, макети масогабаритні, учбово-розрізна зброя) – стрілецька вогнепальна зброя будь-якої моделі, яка з дотриманням вимог відповідних стандартів або технічних умов спеціально приведена на заводах-виробниках чи в майстернях з ремонту зброї в непридатний для стрільби стан;».

Зазначена пропозиція обґрунтовується тим, що приведення зброї до стану музейної є способом її нейтралізації з мінімальними змінами в конструкції.

У терміні «обіг зброї та/або основних частин до зброї, які мають ідентифікаційні номери» слід виключити слово «перевезення», як таке, що є

ідентичним слову «транспортування», що також використовується в цьому терміні, а також у тексті проекту Закону (на відміну від «перевезення»).

Термін «сигнальні стріляючі пристрої» пропонуємо виключити, оскільки він по суті повторює термін «пристрої для подачі звукових або світлових сигналів».

Під терміном «стрілецький тир» розуміється споруда для стрільби по мішенях з вогнепальної, пневматичної зброї.

Уважаємо зазначене визначення неповним, оскільки конструктивно тир можуть бути відкритими і напівкритими. До того ж у тирах можуть відбуватися стрільби з пневматичних пістолетів, які не є зброєю, а також з холодної зброї (луки, арбалетів тощо).

З урахуванням викладеного пропонуємо зазначений термін викласти в такій редакції:

«стрілецький тир – споруда та/або відкрита територія, спеціально обладнана та придатна для стрільби по мішенях зі зброї;».

Під терміном «стенд» розуміється тир або комплекс тирів, де здійснюється стрільба шротом (дробом) з гладкоствольної зброї, параметри і характеристики якого зафіксовані у правилах спортивних змагань з видів спорту, визнаних в Україні.

На наш погляд, слова «параметри і характеристики якого зафіксовані у правилах спортивних змагань з видів спорту, визнаних в Україні» підлягають виключенню, що пов'язано з існуванням також і мисливських стендів.

Крім того, слова «гладкоствольної зброї» слід замінити словами «гладкоствольної вогнепальної зброї», що відповідатиме термінології, запропонованій проектом Закону.

Під терміном «стрільбище» розуміється комплекс тирів для стрільби по мішенях з вогнепальної, пневматичної, холодної зброї під час проведення спортивних заходів.

Звертаємо увагу, що відповідно до положень Закону України «Про фізичну культуру і спорт» під спортивними заходами розуміються спортивні змагання та/або навчально-тренувальні збори. У той же час на стрільбищах може допускатися і зайняття стрільбою, що не охоплюється спортивними заходами.

З урахуванням викладеного слова «під час проведення спортивних заходів» пропонуємо виключити.

З метою приведення у відповідність до зазначених вище термінів пропонуємо викласти термін «стрільби» в такій редакції:

«стрільби – заняття стрільбою та проведення спортивних заходів у межах тирів, стендів чи стрільбищ».

Пропонуємо виключити з підпункту 2.7 частини другої статті 2 проекту Закону положення, відповідно до якого дія цього Закону не поширюється на пневматичну зброю (окрім пневматичної зброї калібру більше 4,5 мм і

швидкістю польоту метального елемента більше 100 м/с та бойові припаси до неї).

Зазначена пропозиція обумовлена тим, що в підпункті 1.1 частини першої статті 6 проекту Закону пневматичну зброю калібру до 4,5 мм (включно) і швидкістю польоту метального елемента до 100 м/с (включно) та бойові припаси до неї віднесено до конструктивно схожих зі зброєю виробів.

Одночасно в підпункті 1.1 частини першої статті 6 проекту Закону слова «пневматична зброя» пропонуємо замінити словами «пневматичні гвинтівки, пістолети та револьвери», оскільки такі вироби не можуть називатися зброєю в розумінні визначень, наведених у проекті Закону.

Пропонуємо виключити пункт 1.7 частини першої статті 8 проекту Закону, відповідно до якого в Україні револьвери заборонено для цивільного обігу.

Зазначена пропозиція обумовлюється тим, що будь-яка вогнепальна зброя з приєднаним до неї уловлювачем для гільз не залишатиме відповідного елемента бойового припасу після здійснення пострілу, а тому заборона револьверів з причин незалишення гільз є необґрунтованою.

Крім того, гільза є непрямим доказом і її легко підкинути на місце вчинення кримінального правопорушення, на відміну від кулі.

У частині п'ятій статті 9 проекту Закону слово «Закону» слід замінити словом «законодавством», що відповідатиме положенню, закріпленому в частині шостій статті 7 проекту Закону.

У підпункті 1.1 частини першої статті 11 проекту Закону слова «огляді зброї» доцільно замінити словами «огляді технічного стану зброї», що обумовлено необхідністю уточнення назви процедури огляду зброї.

Відповідно до частини першої статті 14 проекту Закону реєстратором може бути громадянин України, який відповідає кваліфікаційним вимогам, визначеним законом, та перебуває у трудових відносинах з суб'єктом ведення реєстру. Пропонуємо в згаданій нормі слово «законом» замінити словами «Кабінетом Міністрів України», оскільки проектом Закону не визначаються кваліфікаційні вимоги до реєстраторів. Крім того, слід урахувати, що саме Кабінет Міністрів України затверджує порядок ведення реєстру (частина третя статті 10 проекту Закону).

Відповідно до частини четвертої статті 14 проекту Закону реєстратор не має права проводити реєстраційні дії щодо суб'єкта ведення реєстру, з яким реєстратор перебуває у трудових відносинах або засновником (учасником) якого він є, а також щодо себе, свого чоловіка чи своєї дружини, його (її) та інших своїх близьких родичів (батьків, дітей, онуків, діда, баби, братів, сестер), а також юридичних осіб, засновником (учасником) яких він є.

Дія абзацу першого цієї частини щодо перебування у трудових відносинах не поширюється на реєстраторів, які перебувають у трудових відносинах з

держателем реєстру. Пропонуємо абзац другий зазначеної частини викласти в такій редакції:

«Дія абзацу першого цієї частини щодо заборони перебування в трудових відносинах не поширюється на реєстраторів, які перебувають у трудових відносинах з держателем реєстру, а також на випадки проведення реєстраційних дій, які потребують отримання підтвердження від іншого учасника відповідної операції».

Зазначена пропозиція обумовлена тим, що за запропонованої проектом Закону редакції працівник юридичної особи, яка провадить господарську діяльність з торгівлі вогнепальною зброєю, буде позбавлений можливості внести запис про продаж вогнепальної зброї такою юридичною особою.

Згідно із частиною шостою статті 21 проекту Закону право на отримання категорії зброї Е мають особи, які досягли 25-річного віку, відповідають вимогам, зазначеним у частині першій цієї статті, щодо яких відсутні відомості в Реєстрі про їх притягнення два та більше разів до адміністративної відповідальності за статтею 191 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Пропонуємо виключити із зазначеної норми слова «в Реєстрі», оскільки це значно звужує підстави відмови особи в наданні права на отримання зброї, а також створює підстави для маніпуляцій зазначеними відомостями.

Згідно із частиною восьмою статті 21 проекту Закону особи, нагороджені відзнакою «Іменна вогнепальна зброя», відомчою заохочувальною відзнакою «Вогнепальна зброя», мають право на отримання відповідної категорії зброї за наявності умов, передбачених частиною першою цієї статті. З метою забезпечення стабільності законодавства та для уникнення в подальшому необхідності внесення змін до Закону України «Про право на цивільну вогнепальну зброю», пов'язаних зі зміною назви відзнаки, пропонуємо викласти зазначену норму в такій редакції:

«8. Фізичні особи, нагороджені вогнепальною зброєю, мають право на отримання відповідної категорії зброї за наявності умов, передбачених частиною першою цієї статті».

Відповідно до частини другої статті 22 проекту Закону оригінали документів, поданих у копіях, надаються заявником для огляду при подачі заяви. З метою спрощення процесу подачі документів та використання їх електронній формі пропонуємо викласти зазначену норму в такій редакції:

«2. Документи подаються в оригіналах, з яких реєстратор робить електронні копії та заносить їх до Реєстру».

Крім того, пропонуємо доповнити зазначену статтю новими частинами третьою та четвертою такого змісту:

«3. Документи в електронній формі, які можуть бути отримані шляхом взаємодії Реєстру та інформаційних систем відповідних підприємств, установ, організацій чи державних органів, у паперовій формі заявником не подаються.

«4. Заява про видачу посвідчення власника зброї, а також відповідні додатки до неї засобами Реєстру передаються реєстратором підрозділу Національної поліції України, уповноваженому на прийняття рішення про видачу документів на зброю».

Частини третю – десяту статті 22 проєкту Закону слід уважати частинами п'ятою – дванадцятою відповідно.

Згідно з другим реченням частини дев'ятої статті 22 проєкту Закону «особи, які на момент отримання Посвідчення власника зброї, мали на момент набрання чинності цього Закону дозвільні документи на зброю, визначені Інструкцією Міністерства внутрішніх справ України, звільняються від проходження вказаних курсів». Уважаємо, що оскільки зазначена норма не стосується процедури отримання посвідчення, тому що діє на окрему групу осіб і лише одночасно, її доцільно передбачити в Прикінцевих та перехідних положеннях проєкту Закону.

Відповідно до частини першої статті 24 проєкту Закону фізичні особи, які вперше отримали Посвідчення власника зброї, можуть продовжити його дію шляхом надання до відповідного органу Національної поліції України за місцем своєї реєстрації або постійного проживання (перебування) не раніше 180 календарних днів до дня закінчення строку дії Посвідчення власника зброї відповідних документів. З метою приведення у відповідність зазначеної процедури до положень статті 22 проєкту Закону пропонуємо абзац перший частини першої статті 24 проєкту Закону викласти в такій редакції:

«1. Фізичні особи, які вперше отримали посвідчення власника зброї, можуть продовжити його дію шляхом надання до відповідного органу Міністерства внутрішніх справ України за місцем своєї реєстрації або постійного проживання (перебування) не раніше 180 календарних днів до дня закінчення строку дії посвідчення власника зброї:».

З метою спрощення процесу подачі документів та використання їх електронної форми пропонуємо викласти частину другу статті 24 проєкту Закону в такій редакції:

«2. Документи подаються в оригіналах, з яких реєстратор робить електронні копії та заносить їх до Реєстру».

Крім того, пропонуємо доповнити зазначену статтю новими частинами третьою та четвертою в такій редакції:

«3. Документи в електронній формі, які можуть бути отримані шляхом взаємодії Реєстру та інформаційних систем відповідних підприємств, установ, організацій чи державних органів, у паперовій формі заявником не подаються.

«4. Заява про продовження терміну дії посвідчення власника зброї, а також відповідні додатки до неї засобами Реєстру передаються реєстратором підрозділу Національної поліції України, уповноваженому на прийняття рішення про видачу документів на зброю».

Підпункт 5.9 частини п'ятої статті 25 проєкту Закону пропонуємо доповнити словами:

«або публічний показ цивільної вогнепальної зброї за відсутності підстав для її застосування за межами тирів, стрільбищ, мисливських угідь чи місця проживання власника, що підтверджено документально». Зазначена пропозиція обумовлена необхідністю унеможливлення випадків безпідставної демонстрації вогнепальної зброї у присутності інших осіб.

Відповідно до першого речення частини другої статті 26 проєкту Закону юридичні особи набувають вогнепальну зброю та бойові припаси до неї за наявності Посвідчення власника зброї та свідоцтва про реєстрацію зброї на кожну одиницю зброї. З метою врахування випадків імпорту вогнепальної зброї, при яких відсутнє свідоцтво на момент придбання, пропонуємо доповнити зазначену норму словами та знаками «(крім зброї, яка імпортується, та відомості про яку на момент її придбання відсутні в Реєстрі)».

Згідно із частиною п'ятою статті 26 проєкту Закону юридичні особи, які мають ліцензію на торгівлю цивільною вогнепальною зброєю та бойовими припасами до неї, мають право на набуття для продажу цивільної вогнепальної зброї всіх категорій, окрім категорій А та С. Пропонуємо із зазначеної норми виключити слова «та С», з метою забезпечення потреб цивільної вогнепальної зброї для тирів та спортсменів, які відповідно до положень проєкту Закону вправі придбавати цивільну вогнепальну зброю категорії С.

Відповідно до частини шостої статті 26 проєкту Закону суб'єкти охоронної діяльності мають право набути у власність цивільну вогнепальну зброю з урахуванням положень Закону України «Про охоронну діяльність». Пропонуємо уточнити зазначену норму та викласти в такій редакції:

«6. Суб'єкти охоронної діяльності мають право набути у власність зброю для експлуатації, яка наведена в Законі України «Про охоронну діяльність».

Крім того, вважаємо за доцільне доповнити частину шосту статті 26 проєкту Закону новим абзацом такого змісту:

«Юридичні особи – суб'єкти сфери фізичної культури і спорту мають право на набуття будь-якої категорії зброї у власність для експлуатації та бойових припасів до неї, крім цивільної вогнепальної зброї категорії А».

Частину одинадцяту статті 26 проєкту Закону пропонуємо викласти в такій редакції:

«11. Для отримання та/або погодження посвідчення власника зброї на ім'я юридичної особи, юридична особа звертається до відповідного органу Міністерства внутрішніх справ України.

Заява про отримання посвідчення власника зброї та/або погодження на укладення трудового (цивільно-правового) договору засобами Реєстру передаються реєстратором підрозділу Національної поліції України, уповноваженому на прийняття рішення про видачу документів на зброю».

Відповідно до частин третьої, четвертої та сьомої статті 31 проекту Закону вимоги до сейфу (металевої шафи) для зберігання цивільної вогнепальної зброї та бойових припасів; вимоги до систем охоронного призначення, якими повинні бути обладнані місця постійного зберігання зброї, а також порядок отримання юридичними особами документів, що визначають місце постійного зберігання цивільної вогнепальної зброї, встановлюється (визначається) Кабінетом Міністрів України. З огляду на характер вимог, які пропонується визначити окремими підзаконними нормативно-правовими актами, пропонуємо покласти зазначене завдання на Міністерство внутрішніх справ України.

Згідно із частиною третьою статті 33 проекту Закону вогнепальна зброя, яка перебуває у цивільному обігу (за виключенням довгоствольної гладкоствольної зброї та зброї, що належить юридичним особам та фізичним особам – підприємцям, які мають ліцензію на виробництво та ремонт цивільної вогнепальної зброї і бойових припасів до неї, торгівлю цивільною вогнепальною зброєю та бойовими припасами до неї), підлягає періодичному огляду технічного стану та контрольному відстрілу не рідше ніж кожні п'ять років. На нашу думку, процедуру технічного огляду та контрольного відстрілу повинна проходити цивільна вогнепальна зброя всіх категорій, а тому слова «довгоствольної гладкоствольної зброї та» пропонуємо виключити.

З метою вдосконалення процесу державного експортного контролю, а також для чіткої градації контролю, який здійснює Міністерство внутрішніх справ України та Державна служба експортного контролю України, урахуваючи міжнародні зобов'язання України, зокрема Вассенаарську домовленість щодо контролю за експортом звичайних озброєнь та товарів і технологій подвійного використання від 01 липня 1996 року, у пункті 4 параграфу 1 якої зазначено, що ця домовленість не буде перешкоджати передачам достеменно цивільного характеру, пропонуємо доповнити статтю 45 проекту Закону новими частинами такого змісту:

«3. Міжнародні передачі вогнепальної зброї, яка перебуває в спеціальному обліку або імпортується для цілей спеціального обліку, а також бойових припасів чи основних частин до неї, підлягають державному експортному контролю відповідно до положень Закону України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання».

Державний експортний контроль здійснюється також стосовно експорту, імпорту або тимчасового вивезення цивільної вогнепальної зброї в разі, коли:

така зброя ввозяться на територію України з наданням міжнародного імпортного сертифіката на вимогу держави-експортера;

експорт або тимчасове вивезення такої зброї за межі України здійснюється до держав, стосовно яких резолюціями Ради безпеки Організації Об'єднаних Націй, інших міжнародних організацій, членом яких є Україна, чи національним законодавством встановлене повне або часткове ембарго на постачання таких товарів.

В інших випадках, не передбачених цією статтею Закону, державний експортний контроль за міжнародними передачами цивільної вогнепальної зброї, основними частинами чи додатковим обладнанням до неї, бойовими припасами до вогнепальної зброї, компонентами до них не здійснюється.

Цивільна вогнепальна зброя, її основні частини, додаткове обладнання, бойові припаси до цивільної вогнепальної зброї чи їх компоненти, які формально відповідають найменуванню та опису товарів, унесених до списків товарів, що підлягають державному експортному контролю, для цілей контролю за переміщенням таких товарів через державний кордон вважаються товарами суто цивільного призначення. Їх переміщення відбувається в порядку, передбаченому цим Законом».

У зв'язку із цим назву статті 45 проєкту Закону пропонуємо викласти в такій редакції:

«Стаття 45. Переміщення через державний кордон України цивільної вогнепальної зброї та бойових припасів до неї».

Для визначення компетентного органу з оцінки відповідності конструктивно схожих зі зброєю та бойовими припасами виробів пропонуємо доповнити частину третю статті 46 проєкту Закону словами «а також конструктивно схожих зі зброєю та бойовими припасами виробів».

У підпункті 2 пункту 7 розділу «Перехідні та прикінцеві положення» проєкту Закону пропонується внести зміни до пункту 1 частини першої статті 9 Закону України «Про охоронну діяльність», відповідно до яких суб'єкт охоронної діяльності має право для забезпечення охоронної діяльності придбавати, зберігати та використовувати в установленому законодавством порядку цивільну вогнепальну зброю та боєприпаси до неї, спеціальні засоби, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

Зважаючи на запропоновані проєктом Закону обмеження щодо носіння цивільної вогнепальної зброї, пропонуємо змінити зазначену норму, передбачивши надання дозволу на придбання, зберігання та використання суб'єктами охоронної діяльності цивільної вогнепальної зброї лише категорії В.

У підпункті 5 пункту 7 розділу «Перехідні та прикінцеві положення» проєкту Закону пропонується доповнити пункт 4 частини першої статті 20 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» новим абзацом, відповідно до якого забороняється полювання із застосуванням або

використанням заборонених знарядь та забороненими способами, а саме цивільної вогнепальної зброї, віднесеної до категорій D або E, без встановленого обмежувача, що дозволяє заряджати не більше трьох патронів.

На наш погляд, слова «що дозволяє заряджати не більше трьох патронів» не відповідають частині другій статті 18 проєкту Закону, відповідно до якої обмеження щодо місткості від'ємних та невід'ємних магазинів до цивільної вогнепальної зброї встановлюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, а тому повинні бути виключені.

Крім того, запропоноване положення не відповідає реаліям сьогодення та європейській практиці. Наприклад, відповідно до підпунктів а) та б) пункту 3 статті 5 Директиви Ради Європейського Союзу від 18 червня 1991 року про контроль за придбанням зброї та володінням нею, держави-члени повинні забезпечувати, щоб дозвіл на придбання вогнепальної зброї та дозвіл на володіння вогнепальною зброєю категорії B був відкликаний, якщо виявиться, що особа, якій було надано дозвіл, володіє магазином, який можна поставити на напівавтоматичну вогнепальну зброю під патрони центрального запалювання або багатозарядну вогнепальну зброю, який може вміщувати більше 20 патронів; або якщо йдеться про довгу вогнепальну зброю, може вміщувати більше 10 патронів.

Заступник Міністра

Богдан ДРАП'ЯТИЙ